

Om hål i papper

Alla har vi väl någon gång råkat ut för misstaget att kopiera på hålat papper när det skall vara ohålat (eller tvärtom!). Det ställer till stora problem, skulle det *vara* hål och det inte *är* hål, så får man *göra* hål och om det handlar om tjocka och många pappersbuntar kan detta håltagande växa över alla gränser och det erforderliga arbetsmängden tenderar att överskrida varje i förväg nämnt tal! Då är det lätt att falla för frestelsen och göra en omkopiering, men denna gång på hålat papper. De ohålade kopiorna slänges eller lämnas i bästa fall till pappersåtervinning. Detta är ett stort slöseri med både tid och naturresurser. Som tur är finns det bot i form av en ny produkt, hålersättningsmedlet "Hulda Hulda".

Det är en speciell sorts vätska som gör att det blir hål i pappret. Den finns i tre olika färger: Röd, Blå och Svart, förutom färglös. Det är viktigt att man väljer rätt sort, ity hålen blir av mycket olika beskaffenhet. Stryker man på röd hålersättningsvätska, får man ett s.k. rött hål. Det är praktiskt att använda som trafikljus, bakljus på cykeln eller övrig farosignal. Problemet med ett rött hål är att det inte tillåter passage (eftersom det är rött) och att det därför som hål betraktat egentligen är ganska misslyckat.

Om man använder blå hålersättningsvätska får man ett blått hål. Det är ett moderat hål. Som sådant är det nästan alltid till höger och är det inte till höger är det i Bosnien. Detta är väldigt förargligt, i synnerhet som hålen i regel skall vara till vänster och i kompendiet. Dessutom brukar blåa hål bara vara 75% hål, eftersom de är nerskurna i förväg.

Om man använder svart hålersättningsvätska får man ett svart hål. Dessa är mycket märkliga, eftersom varje försök att använda det på avsett vis resulterar i en gravitationell kollaps, där all materia i närheten så småningom sugs in i hålet, som alls inte blir större för det! Denna typ av hål har endast använts en enda gång i världshistorien – i Atlantis! Det var ingen större framgång.

Om man använder färglös hålersättningsvätska får man ett osynligt hål. De kan man ha för syns skull, men man ska man akta sig för att trilla i dem. Då blir man nämligen själv osynlig. I vissa sammanhang kan detta dock vara praktiskt, men på det stora hela taget är det bara besvärligt. Folk kommer och sätter sig på en, man blir ideligen påkörd och läkarna har ett förfärligt snoe att sy ihop en, eftersom de ju inte kan se vart de tråklar. Det är oxå besvärligt att gå ut med hunden, eftersom en massa folk, "vän av ordning" försöker fånga den stackars jycken och frakta den till polisstationen för återlämnande till ägaren, som dock hela tiden varit till städe. Om man lyckas hitta samma hål och kravla sig ur det, blir man dock synlig igen.

Hålersättningsvätska har ett generellt användningsområde för all form av håltagning. Den tillhandahålles i järn- och byggvaruaffärer, artikelgrupp G7, och kan köpas i enliters glasflaskor (returglas) eller 5 liters plåtdunkar. Den fungerar så att i allt material den kommer i kontakt med skapas ett hål. Storleken och formen av detta hål är beroende av mängd och form på hålersättningsvätskan. För att resultatet skall bli tillfredsställande krävs i regel någon form av appliceringsverktyg. Sådana får köpas separat och de finns i många former och utföranden. Ett av de största hålapplicatorerna användes för att göra tunneln genom Hallandsåsen. Dessvärre råkade man använda färglös hålersättningsvätska, så hålet blev osynligt och har aldrig kunnat återfinnas. En liknande kalamitet råkade danskarna ut för, då de skulle göra tunneln vid Stora Bältsbron, efter Sprogø. Eftersom danskarna är så förtjusta i rött använde man röd hålersättningsvätska, med de påföljd att det blir en våldsam köbildning vid tunnelmynningen!

I det här aktuella kompendiefallet använder man sig av en håltagningspipett och applicerar helt enkelt en droppe hålersättningsvätska på lämplig plats. Det gäller dock att se till så kompendiet (eller pappret eller vad man nu ska göra hål i!) inte ligger på något ömtåligt, eftersom där bildas ett hål faktiskt ända in till jordens medelpunkt. Hålbildningen går inte att stoppa med några till buds stående medel. Det enda som eventuellt skulle kunna stoppa hålet är den gröna hålätaren. Den lever sju meter under jorden och av borttappade hål. Den är numera ganska sällsynt, men finns den inom 100km avstånd kommer den som ett väloljat jordsalv och Tjomp!! tar den hålet då det kommit sju meter under jorden. Den är väldigt svår att upptäcka, enda säkra tecknet är att den efter håluppätandet brukar rapa (det låter ungefär som "socialförsäkringsdirektör") och då den regel är mellan 70 och 150 km från den ursprungliga hålplatsen, kan det vara föneat med stora svårigheter att exakt lokalisera varelsen. Ytterst få har nånsin sett den, då enda chansen är att befinna sig i ett hål sju meter under jorden, ett hål som ögonblickningen försvinner vid dess ankomst.

För kontorsändamål kan man hos väl sorterade pappersaffärer köpa ett speciellt håltagningsset, bestående av en liten försilvrad metallflaska innehållande hålersättningsvätska och en elegant hopfällbar håltagningspipett. Detta brukar vara en populär och omtyckt present att ge på fars dag i november. Mitt förslag är att MASDA införskaffar ett sådant set och placerar det på en väl tillgänglig plats så det kommer till nytta och glädje för så många som möjligt. På mitt förra jobb hade vi ett sådant set, innehållande blå hålersättningsvätska bredvid kopian, men det var inget bra ställe, för dagen därpå var det hela försvunnet, inkl kopian och faktiskt hela huset. Jag återfann senare en modell av detsamma i moderata samlingspartiets lokal belägen strax till höger.

Med detta modesta förslag hoppas jag kunna bidra till en ökad, såväl trivsel som välbefinnande, på vår kära arbetsplats.